

PROP DE VOSALTRES

Dia de Reis

La festa representa un tercer aspecte del cicle nadalenc. L'alegria, en la celebració del Naixement de Jesús; la confiança, en la imatge de la Sagrada Família; i ara, l'adoració del Nen per part d'uns estrangers que li ofereixen regals.

Els tres moments els hem carregat d'adherències culturals perquè han representat el millor de la nostra societat. Al llarg de la història del món, els creients hem volgut accentuar que la vida, la família i la fraternitat universal són components bàsics de la humanitat, regals de Déu. Si l'ésser humà és capaç, com diuen molts escriptors i comprovem al nostre voltant, de fer realitat tant els sentiments més sublims com els més abjectes, bo serà que fomentem els primers i renunciem als segons. Estem tocats per Déu a fer el bé, respectar la vida i valorar positivament persones i coses. Aprofitem aquesta circumstància per insistir en millorar el nostre món, en gaudir de les bondats dels nostres semblants i en compartir l'alegria dels qui reben regals per aquestes dates.

Pensem sobretot en els nens. No considerem de massa infantilisme aquests sentiments, ni desitgem es-

borrar de la nostra memòria la tendresa de la família o el record de la nostra pròpia infància. Voldríem guardar de manera permanent la felicitat de la vivència d'aquests dies. I això és perfectament legítim, perquè ens obliga a deixar a part l'egoisme i a participar de l'alegria aliena. Ens entristeix comprovar l'intent d'alguns per eliminar de l'horitzó tot allò que permet expressar i fer realitat els aspectes més sublims que l'ésser humà porta en el seu interior i que, en aquestes festes, experimentem de forma entranyable. Hem associat la festa de l'Epifania, de la manifestació de Jesucrist als qui no pertanyien al seu poble, amb l'adoració i

l'ofrena de dons que li fan uns estrangers que, guiats per un estel, es presenten davant el pessebre. I vivim com una tradició molt arrelada l'intercanvi de regals entre familiars i amics. Ens fa feliços, sobretot, l'alegria dels nens quan obren caixes i paquets, experimentant l'amor que els envolta. Per a ells hem organitzat cavalcades i hem muntat grans espectacles. Convé que els eduquem també en la solidaritat i en la preocupació pels més dèbils. No esgotem la nostra imaginació en els muntatges externs i sorollosos. Cuidem i treballem la sensibilitat dels més petits per l'acollida als necessitats, pel respecte a tota la creació, per la

promoció de la dignitat de totes les persones, en la llibertat, en la justícia i en la pau.

Els cristians volem oferir al món el sentit d'aquesta festa. El regal suposa sempre sorpresa, admiració i gratuïtat. El nostre regal perfecte ja l'hem rebut en la persona de Jesús, qui sembla tornar-nos el que els Reis Mags li acaben d'oferir. Cap a la seva figura, i en favor de tota la humanitat, es dirigeixen totes les nostres mirades i les nostres aspiracions, perquè acceptem el repte que ens llença: convertir-nos nosaltres mateixos en regals per als altres, suscitant tendresa i misericòrdia en els cors de tots. No busquem alimentar el consum innecessari d'objectes. Més aviat desitgem que els nostres somriures, el nostre temps i les nostres coses siguin regalades i compartides. Només així aconseguirem un goig permanent, en experimentar que l'exclusió, la indiferència i el rancor no hi caben en la mentalitat dels seguidors de Jesucrist. Aprofitem aquestes festes per ampliar el radi d'acció de la solidaritat i de la felicitat.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Recés de la Delegació de Pastoral de Joves

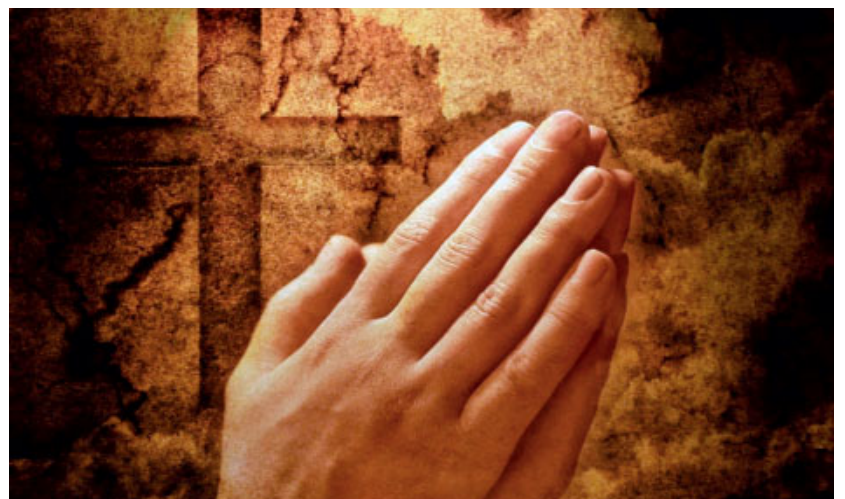
Vint joves de la diòcesi de Lleida ens hem trobat al casal Claver de Ràimat per a fer un recés durant el pont de la Immaculada. En quant a contingut, ens hem centrat en la figura de Maria: Maria busca Déu, Maria el troba, Maria segueix el seu Fill, Maria agraeix l'acció de Déu. Les actituds de Maria han acompanyat les llargues i abundants estones de pregària, tant individuals com comunitàries.

L'eucaristia la celebràvem a primera hora del matí, i els punts d'oració eren impartits per l'equip d'acompanyants del recés.

Sis adults han fet un seguiment personalitzat de tots els joves que hi han participat. El nostre objectiu, com a delegació, consisteix que els joves de Lleida tinguin un espai anual adient per a fer silenci durant uns dies.

És una oferta que té una història llarga en la nostra diòcesi. Aquest any, hem tingut joves de diverses paròquies i procedències: Torregrossa, El Carme, Cap Pont, Almenar, Secà, i joves de la delegació.

També hem gaudit de la presència d'un mossèn de Timor Oriental —Justino Tanec— company d'estudis de Mn. Xavier Navarro.

DIACONAT PERMANENT

Aquesta setmana, Mateu Hidalgo ens parla dels ministeris diaconals en el seu recorregut històric del diaconat.

Ministeris diaconals

En la litúrgia, tots, ministres ordenats (preveres i diaques) i altres ministres (acòlits i lectors constituïts i laics) tenen la seva missió específica i al dur a terme el seu ministeri o ofici faran tot i sol allò que els correspon (núm. 91 de l'OGMR).

El diaca ha de conèixer a la perfecció els seus ministeris per exercir correctament el seu ofici dintre de la litúrgia. Ha de tenir en compte que, si ha d'assistir al celebrant (bisbe o prevere), ha de saber molt bé el «quan» i «com» i el «per què» d'allò que el celebrant fa o diu en tot moment. Ha de ser el braç dret del celebrant amb dignitat, humilitat i eficàcia; perquè si no actua amb intel·ligència del seu ofici es pot dir que fa nosa, que interromp la fluïdesa de les cerimònies.

La introducció de l'edició espanyola de la *Ordenación General del Misal Romano España* (Andrés Pardo, OSB. Consorcio de Editores, 1978) diu que «el verdadero maestro o director de la celebración debe ser un ministro que tenga una función dentro de ella, es decir, debe ser el diácono, quien no debe quedarse en figura decorativa y en mero acompañante del celebrante principal» (Parte Introductoria n. 3, *Orden General del Misal Romano España*).

El diaca és un «facilitador» tant dins com fora de la litúrgia.

En les cerimònies assisteix al bisbe o al prevere celebrant, estant sempre al seu costat; en l'altar l'ajuda en el que fa referència al calze i al missal; en absència d'algun altre ministre compleix els oficis dels demés, segon sigui necessari (OGMR 171). El que es diu de la Missa, es diu també de tots els ritus de l'Església.

Els diaques, com sant Esteve que predicà davant el sanedrí (Ac 7,1-60.8,1), i sant Felip, que catequitzà a l'eunuc etiop (Ac 8,26-40) constituïen una ajuda sacramental única, i posa de manifest que des de l'inici no es dedicaren tan sol al servei de la taula. L'Orde Sagrat consagra al diaca al ministeri de l'encontre amb Crist Servent.

El ministeri del diaca davant l'altar, al tenir el seu origen en el sagrament de l'orde, es diferencia essencialment de qualsevol ministeri litúrgic que els pastors encomanin als fidels no ordenats. També es diferencia del ministeri dels preveres (*Directorium*, n. 28; *Lumen Gentium*, 29). El diaca no és prevere, el seu ofici és servir.

Mn. Mateu Hidalgo i Sannicolás
Diaconat permanent

Conferència del rabí Abraham Skorka a l'IEI

L'Aula Magna de l'IEI va acollir, el passat 26 de novembre, la conferència «El diàleg judeocristià en temps del papa Francesc». Va anar a càrrec del rabí Abraham Skorka, titulat per l'Escola d'Alts Estudis Judaics i doctor en Ciències Químiques per la Universitat de Buenos Aires.

L'acte organitzat per la Delegació d'Ecumenisme del Bisbat, va comptar amb la participació de la vicepresidenta de l'IEI, Rosa Pujol, així com de la directora, Montserrat Macià. El bisbe Salvador va excusar l'assistència perquè, a la mateixa hora, havia de presidir el seu primer Consell diocesà. El prior dels Carmelites Descalços de Lleida, el pare Jesús Sans, va acudir en representació seva.

Abraham Skorka va parlar de la seva relació amb el papa Francesc, a qui coneix des de fa temps, i va reflexionar sobre els grans reptes de l'actual societat globalitzada. Es dóna el cas que Skorka va mantenir amb el abans arquebisbe de Buenos Aires, Jorge Mario Bergoglio, una sèrie de col·loquis interreligiosos sobre diversos temes:

el fonamentalisme, l'ateisme, la mort, l'holocaust, l'homosexualitat, el capitalisme, que van ser retransmesos per la televisió. Junts van publicar el llibre *Sobre el cel i la terra*.

Fruit d'aquesta relació va néixer entre ells una gran amistat. Skorka ha acompanyat a l'actual Papa en alguns viatges, un d'ells a Israel.

Alumnes del Col·legi Episcopal cursen el Batxillerat americà

Des d'aquest curs, un total de vint-i-un alumnes del Col·legi Episcopal cursen el Batxillerat de doble titulació: el d'Espanya, concertat, i el d'Estats Units. Aquesta modalitat, reconeguda, permet als alumnes cursar estudis en dues escoles al mateix temps: al Col·legi Episcopal, de forma presencial, i a centres nord-americans, de forma virtual.

Està dirigit a alumnes que vulguin aconseguir els més alts nivells d'excel·lència i de competències professionals. Cal remarcar

que el títol de Batxillerat americà té el mateix valor que si l'estudiant l'hagués cursat presencialment als Estats Units i, per tant, li dóna l'accés a qualsevol universitat americana. L'alumne adqui-

reix un nivell molt avançat d'anglès, donat que és la llengua vehicular i d'aprenentatge de tot el programa, així com un domini de les noves tecnologies, ja que es treballa en plataformes digitals.

Totes les matèries les imparteixen professors americans qualificats. Els alumnes es comuniquen amb el tutor americà per Skype, videoconferència o altres plataformes *on line*. A més a més, l'Episcopal assigna dues professores, de perfil adient, per fer el seguiment i acompanyament dels alumnes al llarg del curs.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

A partir d'avui les nostres catequesis s'obren, amb la reflexió sobre la vulnerabilitat que té la família, en les condicions de vida que la posen a prova.

Una d'aquestes proves és la pobresa. Pensem en tantes famílies que es troben a la perifèria de les grans ciutats, i també en zones rurals... Quanta misèria, quanta degradació! I a més, per agreujar la situació, en alguns llocs hi arriba també la guerra.

Malgrat tot això, hi ha tantes famílies pobres que miren de portar la vida diària amb dignitat, confiant so-

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA Família i pobresa

vint obertament en la benedicció de Déu. Aquesta lliçó, però, no pot justificar la nostra indiferència, sinó que més aviat ha de fer augmentar la nostra vergonya pel fet que hi hagi tanta pobresa! És gairebé un miracle que, malgrat la pobresa, la família continuï formant-se, i fins i tot conservi —com pot— la humanitat especial dels seus vincles.

Una nova ètica civil arribarà només quan els responsables de la vida pública reorganitzin el vincle social a partir de la lluita perversa, en forma d'espiral, entre família i pobresa, que ens condueix a l'abisme.

L'economia d'avui s'ha especialitzat sovint en el gaudi del benestar individual, però practica àmpliament l'explotació dels llaços familiars. És

una contradicció greu, aquesta! L'immens treball de la família no es té en compte en els balanços, naturalment!

No es tracta només de pa. Parlem de treball, parlem d'instrucció, parlem de salut.

Com a cristians hem de ser sempre més propers a les famílies que es troben enmig de la prova de la pobresa.

L'Església és mare, i no pot oblidar mai aquest drama dels seus fills. I ella també ha de ser pobra, per a ser fecunda i respondre a tanta misèria.

(Dimecres, 3 de juny de 2015.)

Trobada d'infants de catequesi. Arxiprestat Seu Vella

El primer diumenge d'Advent va tenir lloc la trobada d'infants de catequesi de l'Arxiprestat de Seu Vella. Com ja és tradicional, les catequistes van convocar les famílies de diferents parròquies que integren aquest arxiprestat de Lleida. Famílies que els confien la formació dels seus fills, en el camí de preparació per rebre el sagrament de l'Eucaristia. Érem representants de les parròquies de Mare de Déu del Carme, Unitat Pastoral de Sagrada Família i Santa Teresa Jornet, Sant Llorenç, Sant Martí, Unitat Pastoral de Santa Maria Magdalena i El Pilar.

La trobada va tenir com a centre el missatge de la pel·lícula *Los chicos del coro*. La cinta està situada a la França de l'any 1949, en un internat per a nens difícils, on el seu director imposa la seva llei: acció-reacció; on cada comportament que s'allunya una mica de la norma es castiga du-

rament. Enmig d'un clima fred i de rancúnia, arriba un nou professor amb uns nous mètodes. La seva relació amb els alumnes, des de la confiança i l'amor, anirà creant petits canvis, que marcaran la vida dels nens.

Mn. Lluís Sallan va desenvolupar una lectura catequètica de la pel·lícula, enllaçant el seu sentit amb l'inici de l'Advent. A continuació, vam celebrar l'Eucaristia. En l'ofertori, uns infants i una mare, presentaren les diferents figures dels pessebre, acompanyades d'un breu missatge per ajudar-nos a preparar el Nadal amb més intensitat.

Trobada de catequesi

Ja fa uns anys que les parròquies d'Alfarràs, Almenar, Alguaire, Benavent, Torrefarrera, Andaní, Castelló, Vilanova i Ivars es troben el 1r diumenge d'Advent. Així infants i joves que fan catequesi de comunió i confirmació i algunes famílies, s'han aplegat enguany a Alfarràs, acompanyats pels catequistes, mossens i el bisbe Salvador.

En primer lloc, hi ha hagut una estona de jocs dirigits pels joves de confirmació i adreçats als més petits. Al finalitzar cada joc es donava als infants un símbol que corresponia a cada una de les pancartes que han trobat a l'altar referents a l'Advent.

L'Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe, ha estat molt participada pels infants. Després de dinar, s'ha fet una fira al poliesportiu del poble i, després de berenar, el retorn a casa.

Trini Catalán

Taula rodona sobre refugiats

Un centenar de persones van assistir, el passat 1 de desembre, al Col·legi Episcopal de Lleida a la taula rodona sobre refugiats i migracions forçades que van organitzar conjuntament la CoDiAR (Comissió Diocesana d'Ajuda al Refugiats), Creu Roja i la Coordinadora d'ONGs i altres moviments solidaris de Lleida.

Cinc ponents van donar el seu punt de vista sobre aquest tema i van explicar perquè hi ha persones que decideixen abandonar casa seva i emigrar a un altre país per aventurar-se a un «teòric» futur millor.

Van intervenir Gemma Casal, antropòloga cultural especialitzada en

temes del Pròxim Orient; Sònia Martínez, advocada especialista en migració a Lleida; Iñaki Feliu, voluntari Internacional de Creu Roja, enviat en missió a Grècia; Jordi Vidal, tècnic de Creu Roja en el tema dels refugiats, i el testimoni d'una persona que ha viscut el procés de petició d'asil a l'Estat espanyol. Mn. Carles Sanmartín, delegat de Pastoral Caritativa i Social, va exercir de moderador.

REFLEXIONS

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

Cap al progrés integral (I)

El futur depèn de les opcions que es prenen en l'actualitat i, segons quines siguin aquestes, s'està esbossant un futur més clar o més obscur. En aquesta ètica, el futur compta, fins a tal punt, que la llibertat d'acció dels presents ha de tenir en compte els hipotètics beneficis o perjudicis que es puguin causar a les generacions de l'esdevenidor.

Aquesta reflexió té, òbviament, conseqüències en el terreny de la vida social, de la pràctica política, de l'educació i, naturalment també, en el camp de les biotecnologies i del medi ambient. La pau futura depèn de les decisions que prenguem en el present.

En la proposta ètica que defenso, la preocupació pel proïsme és central; té prioritat per a aquells homes i dones del present que no gaudeixen de les condicions mínimes de vida digna, però això no nega el valor i la consideració que cal tenir envers els del futur.

La reflexió sobre l'herència que deixarem als nostres fills i néts i als néts dels nostres néts no és irrellevant. Partim de la tesi que el món és un do rebut immerescudament, una realitat bella i plural que no ens pertany com a espècie, sinó que hem de vetllar i protegir, emprar amb la deguda mesura i, evidentment, cedir-lo en herència als qui, en el futur, naixeran i viuran en ell.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 3,7-10 / Sl 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); sta. Isabel Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; sta. Genoveva Torres i Morales, vg. (rel. angèlica); beat Manuel González Garcia, bisbe; sta. Isabel Anna Bayley Seton, rel.; sta. Zedislava de Lemberg.

5. □ Dimarts [1Jo 3,11-21 / Sl 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliana, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu,

rel. passionista; beat Carles Houben, prev. passionista.

6. □ Dimecres [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Dijous [1Jo 3,22-4,6 / Sl 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

8. □ Divendres [1Jo 4,7-10 / Sl 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar,

bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), verge, a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. □ Dissabte [1Jo 4,11-18 / Sl 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.; beata Alexis Le Clerc, vg.

10. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Is 42, 1-4.6-7 / Sl 28 / Fets 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22]. Sant Agatò, papa (sicília, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

AGENDA

► Diumenge, 3 de gener:

—18.30 h, representació del Pessebre Vivent a Sudanell.

► Dimecres, 6 de gener. Epifania.

► Diumenge, 10 de gener:

—11.30 h, Auditori Enric Granados. Cloenda del Cicle de Nadal.

Diumenge II després de Nadal

COMENTARI

El qui és la Paraula s'ha fet home

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-4.12-16)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantarà la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teua heretat, treu nous plançons entre els meus elegits". M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estíem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, Sió, / canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fòssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-2.8-12)

La sabiduria se alaba a sí misma, se gloria en medio de su pueblo, abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades.

En medio de su pueblo será ensalzada, y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos.

El Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: Habita en Jacob, sea Israel tu heredad. Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia, ofrecí culto y en Sión me establecí; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder.

Eché raíces entre un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad, y resido en la congregación plena de los santos.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sió: / que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales.

Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya. Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió. La Palabra era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre.

Al mundo vino, y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Éstos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Es els forts contactes dels jueus amb l'hellenisme van ajudar a descobrir la complementarietat entre el particularisme de Déu elegint Israel com *la seva heretat* i l'universalisme de Déu *Senyor de l'univers*, Creador de tot i de tots.

La 2a part del llibre del Siràcida comença amb un elogi de la saviesa semblant a Pr8. El cap. 24 és com el centre de tot el llibre.

La saviesa es gloria en la reunió del poble de l'Altíssim: ni saviesa al marge del poble convocat a la reunió, ni *poble de l'Altíssim* al marge de la saviesa creada abans del temps.

La carta als efesios exposa didàcticament la fe cristiana amb l'himne de lloança al Pare d'una extensió i perfecció literària notables. Un únic subjecte gramatical —*el Déu que és Pare de N. S. Jesucrist*— regeix sintàcticament tot l'himne.

El punt de partença és la iniciativa gratuïta de Déu que *ens elegí abans de crear el món i ens destinà a ser fills seus per Jesucrist: perquè fòssim sants, irreprochables als seus ulls.*

El pròleg de Jn és síntesi de tot l'Evangelí.

Ara (v. 15s) l'Església —com Joan— *dóna testimoni i proclama «el qui és la Paraula»* com Aquell qui *ens revela el Déu que ningú no ha vist mai*. Això té fonament històric (v. 6-14) testimoni pel qui *vingué a donar testimoni de la Llum* que, essent el Fill únic del Pare, *es va fer home i plantà el seu Tabernacle enmig nostre*. Per a què? Per fer-nos conèixer la veritat misteriosa de la seva existència en l'eternitat (v. 1-5) com *la Paraula* que era ja *la Vida i la Llum dels homes*.

Jesús de Natzaret de qui se'ns hi narrarà la vida, l'ensenyament i els *senyals* és el mateix Logos i Saviesa eterna de Déu que amb la Glòria de la seva mort i resurrecció ens ha revelat l'amor i la identitat de Déu.